

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 – 2014

Dokument na schôdzu

A7-0168/2011

19.4.2011

SPRÁVA

o výročnej správe Rady pre Európsky parlament o hlavných aspektoch a základných možnostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) za rok 2009, predloženej Európskemu parlamentu v rámci uplatňovania časti II oddielu G ods. 43 medziinštitucionálnej dohody zo 17. mája 2006

(2010/2124(INI))

Výbor pre zahraničné veci

Spravodajca: Gabriele Albertini

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
MENŠINOVÉ STANOVISKO	23
STANOVISKO VÝBORU PRE ROZPOČET	25
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE	28

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o výročnej správe Rady pre Európsky parlament o hlavných aspektoch a základných možnostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) za rok 2009, predloženej Európskemu parlamentu v rámci uplatňovania časti II oddielu G ods. 43 medziinštitucionálnej dohody zo 17. mája 2006 (2010/2124(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na výročnú správu Rady pre Európsky parlament o hlavných aspektoch a základných možnostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) za rok 2009, predloženú Európskemu parlamentu v rámci uplatňovania časti II oddielu G ods. 43 medziinštitucionálnej dohody zo 17. mája 2006¹,
 - so zreteľom na uvedenú Medziinštitucionálnu dohodu zo 17. mája 2006 medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou o rozpočtovej disciplíne a riadnom finančnom hospodárení,
 - so zreteľom na svoje uznesenia o výročnej správe o SZBP za rok 2007 z 19. februára 2009² a o výročnej správe o SZBP za rok 2008 z 10. marca 2010³,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 8. júla 2010⁴ o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 11. novembra 2010 o posilnení OBSE – úlohe EÚ⁵,
 - so zreteľom na vyhlásenie podpredsedníčky Komisie/vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku o politickej zodpovednosti⁶,
 - so zreteľom na vyhlásenie vysokej predstaviteľky na plenárnej schôdzi Európskeho parlamentu o základnej organizácii ústrednej správy ESVČ z 8. júla 2010⁷,
 - so zreteľom na závery zasadnutia Európskej rady zo 16. septembra 2010 týkajúce sa vonkajších vzťahov EÚ,
 - so zreteľom na článok 119 ods. 1 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci a stanovisko Výboru pre rozpočet (A7-0168/2011),
- A. keďže EÚ by mala ďalej rozvíjať ciele svojej zahraničnej politiky a presadzovať svoje hodnoty a záujmy na celom svete, aby prispievala k mieru, bezpečnosti, solidarite,

¹ Ú. v. EÚ C 139, 14.6.2006, s. 1.

² Ú. v. EÚ C 76 E, 25.3.2010, s. 54.

³ Prijaté texty, P7_TA(2010)0060.

⁴ Prijaté texty, P7_TA-PROV(2010)0280.

⁵ Prijaté texty, P7_TA-PROV(2010)0399.

⁶ Tamže, príloha II.

⁷ Prijaté texty, P7_TA(2010)0280, príloha.

predchádzaniu konfliktom, podpore demokracie, ochrane ľudských práv, rodovej rovnosti, dodržiavaniu medzinárodného práva, podpore medzinárodných inštitúcií, účinnému multilateralizmu a vzájomnému rešpektovaniu národov, trvalo udržateľnému rozvoju, voľnému a spravodlivému obchodu a odstráneniu chudoby,

- B. keďže vykonávanie Lisabonskej zmluvy prináša do európskej vonkajšej činnosti nový rozmer a bude napomáhať pri posilňovaní súdržnosti, konzistentnosti a účinnosti zahraničnej politiky EÚ a vonkajších činností EÚ všeobecne,
- C. keďže Lisabonská zmluva vytvára v rámci zahraničnej politiky EÚ nový impulz, predovšetkým tým, že poskytuje inštitucionálne a funkčné nástroje, ktoré by Únii mohli umožniť prevziať na medzinárodnej úrovni úlohu, ktorá jej prináleží vzhľadom na jej významné hospodárske postavenie a jej ambície, a nadobudnúť takú štruktúru, aby bola skutočným globálnym aktérom, ktorý je schopný spoločne zodpovedať za svetovú bezpečnosť a prevziať vedúcu úlohu pri vymedzovaní spoločných reakcií na spoločné výzvy,
- D. keďže nový impulz v rámci európskej vonkajšej činnosti si rovnako vyžaduje, aby EÚ konala strategickjšie a uplatnila tak svoj vplyv na medzinárodnej úrovni; keďže schopnosť EÚ ovplyvňovať medzinárodný poriadok závisí nielen od súdržnosti jej politik, aktérov a inštitúcií, ale aj od reálnej strategickkej koncepcie jej zahraničnej politiky, ktorá musí zjednocovať všetky členské štáty v rámci jedného súboru priorít a cieľov, aby v medzinárodnom priestore hovorili jednohlasne a dôrazne; keďže zahraničná politika EÚ musí mať k dispozícii potrebné prostriedky a nástroje na to, aby Únia mohla na svetovej scéne konať účinne a jednotne,
- E. keďže dochádza k podstatnej premene súčasného medzinárodného poriadku, pričom sa objavujú nové výzvy a tvoria sa nové mocenské štruktúry, ktoré vyžadujú, aby sa EÚ aktívnejšie zamerala na súčasné a vznikajúce mocnosti a nešťátnych aktérov, ako aj na dvojstranné a viacstranné partnerstvá a inštitúcie s cieľom podporovať účinné riešenia problémov, ktoré sú spoločné európskym občanom a všeobecne celému svetu a ktoré by mohli mať vplyv na svetovú bezpečnosť,
- F. keďže je potrebné, aby výsledkom nového impulzu bolo stanovenie nového modelu pre staré i nové strategické partnerstvá EÚ, a keďže tento krok by sa mal zakladať na spoločných všeobecných hodnotách, ako sú úsilie o demokraciu, dodržiavanie ľudských práv, základných slobôd, zásad právneho štátu a medzinárodného práva, ako aj na vzájomných výhodách a záujmoch a na spoločnom chápaní otázok svetovej bezpečnosti,
- G. keďže parlamentná kontrola zahraničnej politiky EÚ má zásadný význam pre to, aby občania EÚ chápali a podporovali európsku vonkajšiu činnosť; keďže táto kontrola zvyšuje opodstatnenie tejto činnosti; keďže o organizácii a podpore účinnej a pravidelnej medziparlamentnej spolupráce v rámci EÚ musia spoločne rozhodovať Európsky parlament a národné parlamenty v súlade s článkami 9 a 10 protokolu č. 1 Lisabonskej zmluvy,

Výročná správa Rady o SZBP za rok 2009

1. víta výročnú správu Rady a vyzdvihuje jej transparentnú a tematicky orientovanú štruktúru, ktorá poskytuje zrozumiteľný prehľad politik a činností v oblasti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky; víta aj ambíciu Rady naďalej klásť dôraz na regionálne súvislosti konfliktov a problémov a viac sa na ne zameriavať; vyjadruje však poľutovanie nad tým, že správa neuvádza žiadne možné prístupy k riešeniu týchto konfliktov a problémov;
2. vyzýva Radu, aby neobmedzovala rozsah výročnej správy o SZBP na jednoduchý opis činností SZBP, ale aby ju poňala ako nástroj zameraný na politiky a riešenia; zastáva názor, že správa by mala obsahovať viac než iba výpočet akcií a opis udalostí v daných krajinách a mala by sa venovať aj otázke účinnosti zahraničnej politiky EÚ, ako aj prostriedkom potrebným na plnenie cieľov európskej vonkajšej činnosti; vyzýva Radu, aby do správy zahrnila aj hodnotenie koordinácie a súdržnosti medzi SZBP a inými vonkajšími politikami Únie, ako aj strategické a organizačné odporúčania do budúcnosti na základe hodnotenia činností v rámci SZBP;
3. vyjadruje presvedčenie, že výročná správa o SZBP by mala vychádzať z nového inštitucionálneho rámca vytvoreného Lisabonskou zmluvou a slúžiť ako nástroj na posilnenie medziinštitucionálneho dialógu, predovšetkým rokovaním o uskutočňovaní stratégie zahraničnej politiky EÚ, hodnotením jej účinnosti a navrhovaním jej budúceho smerovania;

Presadzovanie Lisabonskej zmluvy

4. opakuje svoju pozíciu, že by sa mala vytvoriť ucelená stratégia zahraničnej politiky EÚ založená na cieľoch a zásadách stanovených v článku 21 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ), ktorá by mala jasne identifikovať záujmy EÚ v oblasti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby do tohto úsilia v plnej miere zapájala príslušné orgány Parlamentu;
5. zdôrazňuje, že je potrebné zlepšiť súhru medzi Európskou službou pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), Komisiou a členskými štátmi pod vedením podpredsedníčky Komisie/vysokéj predstaviteľky; žiada skvalitnenie účinného spolupôsobenia medzi EÚ a politikami na vnútroštátnej úrovni a posilnenie koordinácie medzi inštitucionálnymi aktérmi, aby sa lepšie integrovali všetky relevantné nástroje a politiky a aby sa v kľúčových politických otázkach dosiahlo jednotné stanovisko EÚ; domnieva sa, že spolupráca na všetkých úrovniach medzi ESVČ, príslušnými orgánmi a výbormi v Európskom parlamente a príslušnými útvarmi v Komisii má zásadný význam pre to, aby EÚ mohla zaujať strategický prístup k svojim susedom a ku kandidátskym a potenciálnym kandidátskym krajinám a iným partnerským krajinám, ako aj k ďalším politickým oblastiam, akými sú ľudské práva a podpora demokracie, obchod, rozvoj, energetická bezpečnosť, spravodlivosť a vnútorné veci;
6. očakáva, že ESVČ presadzovaním užšej koordinácie medzi SZBP a inými vonkajšími politikami pomôže posilniť úlohu a vplyv EÚ na globálnej scéne a umožní jej efektívnejšie presadzovať vlastné záujmy a hodnoty, úmerne jej súčasnému postaveniu v rámci medzinárodného obchodu a hospodárskemu postaveniu; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby v rámci ESVČ vytvorila potrebné koordinačné

štruktúry a mechanizmy;

7. pripomína však, že súbežne s vytvorením ESVČ si dosiahnutie plne ucelenej a efektívnej spoločnej politiky EÚ bude vyžadovať predovšetkým politickú vôľu členských štátov EÚ prekonať odlišné názory na kľúčové otázky zahraničnej politiky; považuje v tejto súvislosti za veľmi dôležité, aby sa členské štáty EÚ nielen dohodli na spoločnej stratégii zahraničnej a bezpečnostnej politiky, ale aby tiež zabezpečili, aby ich vnútroštátne politiky podporovali pozície EÚ;
8. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v niektorých prípadoch zanechali vyhlásenia jednotlivých členských štátov EÚ alebo spoločné vyhlásenia niekoľkých členských štátov dojem nejednoty a prácu podpredsedníčky Komisie/vysokej predstaviteľky mimoriadne sťažili; preto vyzýva členské krajiny, aby sa zdržali takýchto individuálnych a nekoordinovaných krokov a vyhlásení a aby prispeli k účinnej a viditeľnej SZBP; na druhej strane žiada podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby zabezpečila, že postoje EÚ bude zreteľne počuť, aby reagovala rýchlo a viditeľne a aby SZBP dala jasnú a konkrétnu podobu;
9. zdôrazňuje, že úlohou osobitných zástupcov EÚ by mala byť vo všeobecnosti reprezentácia a koordinácia politiky EÚ voči regiónom s osobitnými strategickými a bezpečnostnými záujmami pre EÚ, čo si vyžaduje stálu prítomnosť a viditeľnosť EÚ; zastáva názor, že osobitní zástupcovia EÚ a príslušné oddelenia ESVČ musia úzko spolupracovať a že dôležité tematické otázky, ktoré predtým patrili do pôsobnosti osobných zástupcov, treba prehodnotiť a treba predložiť návrhy, aby túto úlohu prevzali buď vysokopostavení úradníci ESVČ, alebo osobitní zástupcovia EÚ; považuje za veľmi dôležité, aby vymedzenie úloh a mandátov osobitných zástupcov EÚ podliehalo vopred konzultáciám v Parlamente a aby sa predložili návrhy v súlade s článkom 36 ods. 1 ZEÚ týkajúce sa postupov a náplne informatívnych schôdzí a správ, ktoré by predkladali osobitní zástupcovia EÚ;
10. pripomína svoju výsadu vyplývajúcu zo zmluvy, aby sa s ním v oblasti SZBP a SBOP konzultovalo a aby boli jeho názory náležite zohľadnené, ako aj svoju výsadu predkladať odporúčania; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby konsolidovala povinnosti týkajúce sa konzultácií a podávania správ, ktoré doteraz v oblasti vonkajšej činnosti plnili Komisia a Rada; žiada Radu, aby v rámci zmierovacieho výboru pre nástroje vonkajšej činnosti vrátane nástroja stability zaujala konštruktívny postoj a uznala právo Európskeho parlamentu na demokratickú kontrolu strategických dokumentov a viacročných akčných plánov, ako sa stanovuje v článku 290 ZFEÚ;
11. zdôrazňuje, že revidovaná medziinštitucionálna dohoda o rozpočtovej disciplíne a riadnom finančnom hospodárení z roku 2006 musí do rozpočtového postupu SZBP vniesť viac transparentnosti a náležite reagovať na požiadavky rozpočtového orgánu týkajúce sa informácií, aby bol tento orgán úplne a pravidelne informovaný o pozadí, súvislostiach a finančných dôsledkoch politických rozhodnutí v tejto politickej oblasti; zastáva názor, že Európsky parlament by mal dostávať primerané informácie pred schvaľovaním mandátov a stratégií v oblasti SZBP; víta podporu, ktorú vyjadrila podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka návrhu, podľa ktorého by sa všetky významné misie SBOP mali uvádzať v rozpočte; opakuje svoju pozíciu, že v záujme

posilnenia demokratickej legitímnosti SZBP by sa pred začiatkom misií SBOP malo konzultovať s príslušnými orgánmi Parlamentu a tieto orgány by mali mať predovšetkým možnosť riadne monitorovať misie SBOP; zdôrazňuje, že vzhľadom na splnenie kritérií dôveryhodnosti a na vlastné vymedzenie v Lisabonskej zmluve je na ciele SZBP potrebné vyčleniť primerané rozpočtové prostriedky;

12. domnieva sa, že pravidelné spoločné konzultačné schôdze o SZBP by sa mali doplniť o ďalšie schôdze, ak vznikne potreba poskytnúť informácie ex ante; navrhuje v tejto súvislosti, aby sa schôdze orientovali aj na vzdelávanie o kľúčových strategických a politicko-vojenských otázkach s cieľom zlepšiť plánovanie a riadenie budúcich misií a pomôcť vytvárať prístup zameraný na potreby v budúcnosti; okrem toho pripomína právo EP, aby sa s ním v súlade s článkom 41 ods. 3 ZEÚ konzultovalo a aby bol náležite informovaný o naliehavých finančných opatreniach v súvislosti s určitými iniciatívami začatými v rámci SZBP;
13. podporuje v zmysle dohody, ktorá sa dosiahla počas štvorstranného dialógu v Madride o zriadení a fungovaní ESVČ, a v súlade s nariadením o rozpočtových pravidlách, v znení zmien a doplnení uskutočnených so zreteľom na ESVČ, vytvorenie rozpočtových položiek v rozpočte na rok 2011, ktoré budú vyhradené pre tri hlavné misie realizované v rámci SZBP/SBOP; vyjadruje presvedčenie, že toto lepšie vymedzenie misií zvýši transparentnosť a zodpovednosť SZBP/SBOP a bude slúžiť záujmom EÚ; zdôrazňuje, že vymedzenie hlavných misií v rámci SZBP/SBOP nesmie ísť na úkor informovanosti a transparentnosti, pokiaľ ide o misie menšieho rozsahu, ktoré sú politicky menej viditeľné;
14. považuje však túto novú nomenklatúru za minimálny predpoklad a iba prvý krok smerom k skutočne podrobnému rozpočtu SZBP, ktorý by umožňoval celkový prehľad a sledovanie misií vykonávaných v rámci tejto politiky; zastáva názor, že takáto nová nomenklatúra neohrozí ani nevyhnutnú pružnosť v rámci rozpočtu pre SZBP, ani kontinuitu misií, ktoré sa už začali;
15. pripomína ducha ZFEÚ, ktorej cieľom je dosiahnuť, aby sa zo spolurozhodovania stal všeobecný postup, a teda analogicky vedie k zrušeniu špecifických doložiek alebo postupov, ktoré sa podľa predchádzajúcej zmluvy a medziinštitucionálnej dohody uplatňovali na niektoré nástroje alebo politiky; potvrdzuje, že ustanovenia obmedzujúce pružnosť vo financovaní SZBP sú teraz neopodstatnené; zdôrazňuje, že v súlade s uvedenými skutočnosťami a v záujme posilnenia efektívnosti a zodpovednosti SZBP by nová kultúra dialógu, vzájomná dôvera a výmena informácií mali konečne preniknúť do medziinštitucionálnych vzťahov pri navrhovaní tejto politiky, ako aj pri jej uskutočňovaní i následnom hodnotení;
16. zdôrazňuje, že v súvislosti s budúcimi úvahami o viacročnom finančnom rámci na roky 2014 – 2020 treba vykonať podrobnú analýzu finančných požiadaviek SZBP z dlhodobého hľadiska;
17. opakuje svoju pozíciu, že v súlade s článkom 218 ods. 6 ZFEÚ sa v prípade všetkých medzinárodných dohôd vrátane dohôd, ktoré sa týkajú najmä SZBP, vyžaduje stanovisko/súhlas Európskeho parlamentu, pričom jedinú výnimku tvoria dohody, ktoré sa

týkajú výlučne SZBP, a že v súlade s článkom 218 ods. 10 ZFEÚ musí byť Parlament v postupoch vedúcich k uzatvoreniu medzinárodných dohôd v plnom rozsahu informovaný v počiatočnej, rokovacej i konečnej etape konania; očakáva, že podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka poskytne všetky relevantné informácie o rokovaníach v priebehu celého postupu vrátane smerníc na rokovania a návrhov textov, o ktorých sa rokuje, a pripomína, že vo vyhlásení o politickej zodpovednosti sa podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka zaviazala, že bude dodržiavať ustanovenia rámcovej dohody o medzinárodných dohodách, pokiaľ ide o dôverné dokumenty SZBP; žiada stanovenie efektívneho pracovného postupu, ktorý zabezpečí rešpektovanie výsad Parlamentu spoločne s potrebným stupňom dôvernosti; vyjadruje presvedčenie, že je potrebná komplexná dohoda so zapojením všetkých inštitúcií, ktorá sa bude týkať všetkých orgánov EÚ, aby sa reguloval prístup poslancov EP k dôverným dokumentom;

18. berie na vedomie svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy, t. j. spolu s národnými parlamentmi vymedziť organizáciu a presadzovanie účinnej a pravidelnej medziparlamentnej spolupráce, predovšetkým v oblasti spoločnej zahraničnej, bezpečnostnej a obrannej politiky;

Hlavné tematické oblasti SZBP

19. zdôrazňuje, že činnosti v rámci SBOP by mali byť pevne začlenené do komplexnej politiky zameranej na krajiny a regióny prechádzajúce krízou, kde sú ohrozené hodnoty a strategické záujmy EÚ a kde by operácie SBOP priniesli skutočnú pridanú hodnotu pri presadzovaní mieru, stability a zásad právneho štátu; ďalej zdôrazňuje potrebu zaviesť taký proces, ktorý bude vychádzať zo skúseností a bude presnejší pri hodnotení úspešnosti vykonávania každej operácie a jej trvalého vplyvu priamo na mieste;
20. zdôrazňuje, že je potrebné zabezpečiť optimálnu koordináciu medzi reakciou EÚ na katastrofy a inými nástrojmi EÚ – akými sú civilné a/alebo vojenské misie v rámci SBOP – ktoré už fungujú na mieste alebo ktoré by tam mohli byť zavedené po kríze; zastáva názor, že príliš prísne rozlišovanie medzi vojenskými a civilnými operáciami krízového riadenia v mnohých prípadoch odráža pomerne zastarané inštitucionálne modely a že spolupráca medzi civilnou a vojenskou sférou môže lepšie zodpovedať reálnej situácii v teréne; preto zdôrazňuje, že je potrebné systematicky, z prípadu na prípad vyhodnocovať potreby, aby bolo možné zabezpečiť najvhodnejšiu reakciu, keďže niektoré krízy si môžu vyžadovať kombináciu vojenských a civilných nástrojov, ktoré musia vychádzať z komplexného pochopenia väzieb medzi bezpečnosťou a rozvojom;
21. považuje za strategickú prioritu EÚ posilňovať medzinárodné partnerstvá krízového riadenia a zintenzívniť dialóg s ďalšími významnými aktérmi krízového riadenia – ako sú OSN, NATO, Africká únia (AÚ), OBSE a tretie krajiny, napr. USA, Turecko, Nórsko a Kanada – a zosúladiť činnosti, vymieňať si navzájom informácie a spájať zdroje v oblasti udržiavania a budovania mieru vrátane spolupráce v rámci krízového riadenia a najmä námornej bezpečnosti a boja proti terorizmu podľa medzinárodného práva;
22. zdôrazňuje, že zriadenie ESVČ poskytuje EÚ jedinečnú príležitosť plniť svoje záväzky v oblasti predchádzania konfliktom a budovania mieru, a to predovšetkým so zreteľom na göteborgský program, a ďalej rozšíriť schopnosť EÚ predchádzať konfliktom ako alternatívu krízového riadenia; preto zdôrazňuje, že je dôležité, aby riaditeľstvo pre

predchádzanie konfliktom a bezpečnostnú politiku malo rovnaké postavenie ako iné riaditeľstvá prostredníctvom pridelenia primeraných prostriedkov na plánovanie politik a prostredníctvom posilnenia väzieb na oddelenia podľa jednotlivých zemepisných oblastí a nadviazania formálnych vzťahov s príslušnými pracovnými skupinami Rady; zastáva názor, že súčasné rozdelenie štruktúry na krízové riadenie a riaditeľstvo pre predchádzanie konfliktom a bezpečnostnú politiku by sa tiež malo prehodnotiť;

23. varuje pred rizikom, že členské štáty EÚ sa stanú v dodávkach energií príliš závislé od tretích krajín, čo by v konečnom dôsledku mohlo ohroziť nezávislosť zahraničnej politiky EÚ; zdôrazňuje v tejto súvislosti, že pojem energetickej bezpečnosti je zásadným spôsobom spojený s bezpečnosťou dodávok; pripomína preto, že je naliehavo potrebné riešiť energetické problémy presadzovaním obnoviteľných a domácich fosílnych zdrojov energie, dokončením budovania účinného vnútorného trhu s energiou a uskutočňovaním spoločnej európskej vonkajšej energetickej politiky na základe lepšej koordinácie politik členských štátov v tejto oblasti, diverzifikácie dodávateľov energie a podpore projektov zameraných na budovanie strategickej energetickej infraštruktúry, ako je Nabucco alebo iné realizovateľné alternatívy južného koridoru; podporuje integrovanú a interoperabilnú európsku energetickú sústavu; vyjadruje poľutovanie nad tým, že členské štáty sa aktívne angažujú v podpore iniciatív, ktoré v skutočnosti konkurujú úsiliu zameranému na zabezpečenie a diverzifikáciu zdrojov dodávok energie;
24. víta rozhodnutie Európskej rady vyzvať Komisiu, aby do júna 2011 predložila oznámenie o bezpečnosti dodávok a medzinárodnej spolupráci zameranej na ďalšie zvýšenie ucelenosti a jednoty vonkajšej činnosti EÚ v oblasti energetiky; vyzýva v tejto súvislosti podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby rázne presadzovala odporúčania Parlamentu na vytvorenie ucelenej a koordinovanej politiky, predovšetkým podporou súdržnosti EÚ v konštruktívnom dialógu s dodávateľmi energie, a to najmä s Ruskom, ako aj s tranzitnými krajinami; zastáva názor, že energetická bezpečnosť by sa mala v plnej miere odrážať aj v politike EÚ v oblasti rozširovania a susedstva, a to aj prostredníctvom politického dialógu a praktickej spolupráce s partnermi;
25. upozorňuje na novú generáciu bezpečnostných výziev a rizík, napr. na kybernetické útoky, sociálne nepokoje, politické vzbury, celosvetové zločinecké siete a hospodárske činnosti, ktoré ohrozujú právny štát a zásady demokracie, a zdôrazňuje význam sformulovania stratégií zodpovedajúcich tomuto vývoju;
26. zdôrazňuje, že je potrebné koordinovať prípravu na boj proti nekonvenčným hrozbám, ako sú kybernetické hrozby; vyzýva Komisiu a Radu, aby vykonali dôkladnú analýzu hrozieb a potrieb v tejto oblasti, ktorej výsledkom by bola viacrozmerná a komplexná európska stratégia v oblasti kybernetickej bezpečnosti, ktorá by mala zahŕňať núdzové plány pre prípad kybernetických útokov;
27. zdôrazňuje, že európska zahraničná politika musí zohľadňovať vonkajší rozmer priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európe; opakuje dôležitosť náležitého riadenia migrácie; za rozhodujúce považuje zaistenie spolupráce medzi krajinami pôvodu a tranzitnými krajinami a podporu záujmu týchto krajín o stabilnú spoluprácu uplatňovaním politiky pozitívnej podmienenosti;
28. opakuje svoju pozíciu, že EÚ musí posilňovať svoje vedúce postavenie v celosvetovom

riešení otázky klímy a ďalej rozvíjať dialóg s ďalšími významnými aktérmi, ako sú vznikajúce mocnosti (Čína, Brazília, India), Rusko, Spojené štáty a rozvojové krajiny, vzhľadom na skutočnosť, že zmena klímy sa stala kľúčovým prvkom v medzinárodných vzťahoch;

29. zastáva názor, že v záujme súladu so svojimi vlastnými hodnotami musí byť absolútnou prioritou zahraničnej politiky a vonkajšej činnosti EÚ podpora demokracie a zásad právneho štátu, dobrej správy vecí verejných a spravodlivých spoločností, pretože demokratická spoločnosť založená na pravidlách je základom pre dodržiavanie ľudských práv a posilnenie stability; opakuje preto svoju pozíciu, že ľudské práva musia byť pevne začlenené do zahraničnej politiky EÚ; domnieva sa, že nová inštitucionálna štruktúra EÚ, najmä ESVČ so svojim špecializovaným oddelením, je príležitosťou na posilnenie súdržnosti a účinnosti EÚ v tejto oblasti; naliehavo vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby sa prostredníctvom dvojstranných vzťahov s tretími krajinami a aktívnej účasti na medzinárodných fórach iniciatívne usilovala o dosiahnutie záväzku tretích krajín dodržiavať ľudské práva a aby vystupovala proti prípadom porušovania ľudských práv a neváhala v ich súvislosti prijať primerané opatrenia; vyzýva Komisiu so zreteľom na rastúci počet prípadov závažného porušovania slobody viery, aby uskutočnila dôkladné hodnotenie a aby slobodu viery začlenila do politiky EÚ v oblasti ľudských práv;
30. považuje otázku celosvetovej slobody náboženského vyznania a viery – predovšetkým pokiaľ ide o kresťanov, prenasledované alebo ohrozené menšiny a náboženských disidentov – a dialóg medzi jednotlivými náboženstvami za novú kľúčovú problematiku SZBP; zdôrazňuje, že sloboda náboženského vyznania a viery je základným ľudským právom a že dialóg medzi jednotlivými náboženstvami je nástrojom boja proti nábožensky motivovanej diskriminácii a nábožensky motivovanému násiliu, čím prispieva k politickej a spoločenskej stabilite; vyzýva preto podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby bezodkladne pripravila stratégiu EÚ v oblasti presadzovania ľudského práva na slobodu náboženského vyznania a viery; takisto ju vyzýva, aby v rámci riaditeľstva ESVČ pre ľudské práva vytvorila stály útvar na sledovanie situácie v oblasti obmedzovania slobody náboženského vyznania a viery a s tým spojených práv vládami a spoločnosťami;
31. naliehavo vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby zabezpečila, aby politiky a činnosti v oblasti SZBP v plnej miere napĺňali rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN (BR OSN) č. 1325 o ženách, mieri a bezpečnosti, ktorá vyzýva na zapojenie žien do všetkých aspektov riešenia konfliktov na všetkých jeho úrovniach; žiada tiež, aby politiky v oblasti SZBP zohľadňovali rezolúciu BR OSN č. 1820 o sexuálnom násilí v konfliktoch a v situáciách po ich ukončení, ako aj ďalšie rezolúcie BR OSN č. 1888 (2009), č. 1889 (2009) a č. 1960 (2010), ktoré nadväzujú na uvedené rezolúcie; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, členské štáty EÚ a vedúcich misií SZBP, aby sa spolupráca a konzultácie s miestnymi organizáciami žien stali štandardným prvkom každej misie SZBP; s poľutovaním konštatuje, že na vyššiu pozíciu v rámci ESVČ bola doteraz nominovaná len jedna žena a že len jedna žena je aj medzi osobitnými zástupcami EÚ;

Hlavné geografické priority SZBP

32. zdôrazňuje, že účinný multilateralizmus by mal byť prvoradým strategickým záujmom Únie a že v tejto súvislosti by sa mala EÚ ujať vedúcej úlohy v medzinárodnej spolupráci, podporovať medzinárodné inštitúcie, sprostredkovať dosahovanie medzinárodného konsenzu a presadzovať globálne opatrenia; zdôrazňuje naliehavú potrebu riešiť globálne otázky, ktoré znepokojujú všetkých občanov EÚ, ako je boj proti terorizmu, organizovaný zločin, pandémie a zmena klímy, kybernetická bezpečnosť, zaistenie dosahovania rozvojových cieľov tisícročia a odstránenie chudoby, zaistenie energetickej bezpečnosti, nešírenie zbraní hromadného ničenia, mierové riešenie sporov a odzbrojenie, riadenie migrácie a podpora ľudských práv a občianskych slobôd; poukazuje na potrebu lepšieho monitorovania finančných prostriedkov EÚ v súlade s osobitnou správou Európskeho dvora audítorov č. 15/2009;
33. zastáva názor, že EÚ by mala v rámci Valného zhromaždenia OSN získať potrebné prostriedky, aby sa noví zástupcovia EÚ mohli účinne vyjadrovať k celosvetovým otázkam, pričom by mal byť zachovaný jej štatút pozorovateľa; vyzýva EÚ, aby o tomto zámere v plnej miere a komplexne konzultovala s členskými krajinami OSN; odporúča zaradiť otázku účinného zapojenia EÚ do činnosti Valného zhromaždenia OSN na popredné miesto programov dvojstranných a viacstranných samitov so strategickými partnermi; považuje za dôležité spolupracovať so strategickými partnermi EÚ s cieľom nájsť riešenia významných regionálnych a svetových problémov; odporúča ďalej priradiť strategickému partnerstvu mnohostranný rozmer začlenením globálnych otázok do programov dvojstranných a mnohostranných samitov EÚ; vyzýva Francúzsko a Spojené kráľovstvo ako stálych členov Bezpečnostnej rady OSN a v súlade s článkom 34 ods. 2 ZEÚ, aby požadovali, aby podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka bola pozvaná zastupovať Úniu vždy, keď EÚ vymedzí svoju pozíciu k téme prerokúvanej v rámci programu Bezpečnostnej rady; domnieva sa, že Európska únia ako celok by mala mať zastúpenie v multilaterálnych finančných inštitúciách, najmä v Medzinárodnom menovom fonde a v Svetovej banke, a to bez ohľadu na zastúpenie členských štátov;
34. zastáva názor, že EÚ by sa mala chopiť príležitosti, ktorú ponúka prijatie novej strategickej koncepcie NATO, a významne posilniť svoje partnerstvo s touto organizáciou a súčasne rozvinúť svoju zahraničnú, bezpečnostnú a obrannú politiku; v tejto súvislosti víta konkrétny súbor návrhov, ktorý podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka predložila generálnemu tajomníkovi NATO, ako pozitívny krok smerujúci k vytvoreniu vzťahu medzi oboma organizáciami; zdôrazňuje, že väčšina bezpečnostných hrozieb, ktoré NATO označilo vo svojej novej strategickej koncepcii, sa dotýka aj EÚ; poukazuje na potrebu nájsť pragmatické riešenie pretrvávajúcich problémov; v tejto súvislosti vyzýva EÚ, aby uplatnila svoj vplyv a úspešne uzatvorila prebiehajúci proces komplexného riešenia cyperského problému zameraný na odstránenie všetkých nezhôd medzi Cyprom a Tureckom, ktoré brzdia rozvoj užšej spolupráce medzi EÚ a NATO;
35. považuje za dôležité zabezpečiť, aby sa existujúce sily a kapacity, ktoré sú do veľkej miery spoločné pre obe organizácie, používali čo najefektívnejšie a aby sa optimalizovali podmienky týkajúce sa bezpečnosti európskych jednotiek a civilných pracovníkov; vyzýva organizáciu NATO, aby nerozvíjala kapacity civilného krízového riadenia, ktoré by len zdvojovali štruktúry a kapacity EÚ; požaduje, aby v rámci spolupráce EÚ a NATO

bola v súlade s akčným plánom uvedeným v deklarácii z hodnotiacej konferencie Zmluvy o nešírení jadrových zbraní vypracovaná ucelená stratégia nešírenia jadrových zbraní a odzbrojenia; nabáda NATO aj Rusko, aby sa usilovali o stabilnejšie vzťahy zakladajúce sa na vzájomnej dôvere;

36. uznáva, že OBSE treba posilniť a jej hodnoty znovu potvrdiť; vyjadruje pevné presvedčenie, že EÚ by sa mala účinne zapojiť do posilnenia OBSE, a to aj tak, že zabezpečí, aby výsledkom tohto procesu nebolo oslabenie žiadnej z troch dimenzií tejto organizácie (politicko-vojenskej, ekonomickej a environmentálnej ani ľudskej); zdôrazňuje, že EÚ by mala upozorniť aj na význam pokračovania tzv. korfského procesu a usporadúvania pravidelných stretnutí na vysokej úrovni s cieľom poskytnúť politickú podporu a zlepšiť viditeľnosť činnosti OBSE;
37. uznáva narastajúce medzinárodné postavenie a význam Arktídy a žiada sociálne, environmentálne a hospodársky udržateľnú politiku EÚ pre Arktídu, v ktorej sa zohľadnia práva miestneho a pôvodného obyvateľstva; považuje Arktickú radu, politiku v rámci Severnej dimenzie a Barentsovu euro-arktickú radu za ústredné body spolupráce v Arktíde a podporuje ambíciu EÚ stať sa stálym pozorovateľom v Arktickej rade; zdôrazňuje, že je potrebné, aby v rámci ESVČ existoval útvar zodpovedný za oblasť Arktídy;

Transatlantické vzťahy

38. opätovne zdôrazňuje svoj záväzok voči transatlantickému partnerstvu ako významný prvok a jeden z hlavných pilierov vonkajšej činnosti EÚ; okrem toho vyzýva EÚ, aby znovu potvrdila svoj záväzok voči transatlantickému partnerstvu s USA a cieľ vytvoriť transatlantický trh bez obchodných bariér, ktorý by mal byť základom rozšíreného transatlantického partnerstva; naliehavo vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby sa usilovala o lepšiu koordináciu a intenzívnejšiu spoluprácu medzi EÚ a jej najbližším spojencom – USA; vyzýva ju, aby zabezpečila, že EÚ bude konať ako jednotný, aktívny, rovnocenný a pritom autonómny partner USA napr. pri posilňovaní celosvetovej bezpečnosti a stability, presadzovaní mieru a dodržiavania ľudských práv; ďalej naliehavo vyzýva, aby sa prijal jednotný prístup k riešeniu celosvetových výziev, ako sú šírenie jadrových zbraní, terorizmus, zmena klímy a energetická bezpečnosť, ako aj spoločný prístup ku globálnemu riadeniu prostredníctvom podpory a reformovania medzinárodných inštitúcií a presadzovania dodržiavania medzinárodného práva a mierového riešenia konfliktov; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby dôkladne koordinovala činnosti a zabezpečila účinné spolupôsobenie s USA s cieľom zaisťiť stabilitu a bezpečnosť na európskom kontinente i na celom svete, a to aj na základe žiaducej spolupráce s príslušnými aktérmi, ako sú Rusko, Čína, India, Turecko, a vzhľadom na stabilitu v širšom regióne Blízkeho východu, v stredomorskom regióne, Iráne, Afganistane a Pakistane;
39. naliehavo vyzýva na vytvorenie komplexnej stratégie EÚ a USA na zlepšenie bezpečnostnej situácie v celom širšom regióne Blízkeho východu, v Iráne, Afganistane a Pakistane, ktorá by zahŕňala spoluprácu s Tureckom, Ruskom a Čínou;

Západný Balkán

40. potvrdzuje perspektívu členstva všetkých krajín západného Balkánu v EÚ a zdôrazňuje, že

je dôležité, aby sa obe strany – krajiny tohto regiónu i EÚ – tomuto procesu nepretržite venovali; pripomína, že perspektíva rozšírenia EÚ je významným stimulom na pokračovanie politických a hospodárskych reforiem v krajinách západného Balkánu, čo prispieva ku skutočnej stabilite a rozvoju regiónu;

41. uznáva pokrok dosiahnutý všetkými krajinami regiónu na ich ceste k EÚ; konštatuje však, že politická nestabilita a inštitucionálne nedostatky spolu s nevyriešenými dvojstrannými problémami brzdia ďalší pokrok niektorých krajín pri integrácii do EÚ; zdôrazňuje, že Únia potrebuje vo vzťahu k regiónu jasnú a spoločnú víziu; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku a Komisiu, aby sa aktívne zapojili do riešenia pretrvávajúcich problémov;
42. berie na vedomie skutočnosť, že situácia v Kosove je naďalej stabilná a pokojná, ale krehká; vyjadruje znepokojenie z vážnych problémov a porušení volebného práva, ku ktorým došlo v mnohých obciach počas nedávnych volieb, a vyzýva EÚ, aby podrobne sledovala situáciu v oblasti demokracie v Kosove; naliehavo vyzýva všetky zúčastnené strany, aby sa zasadili za zlepšenie demokratických práv a životných podmienok všetkých osôb žijúcich v Kosove, a zdôrazňuje význam volebnej reformy a spravodlivých volieb ako súčasť prebiehajúcej demokratizácie Kosova; vyzýva politikov v Kosove, aby rešpektovali ústavu; naliehavo vyzýva novú kosovskú vládu a parlament, aby zlepšili budúce volebné procesy s cieľom zabezpečiť demokratické práva všetkých občanov Kosova a zlepšiť vyhliadky Kosova v oblasti európskej integrácie; je si vedomý, že nie všetky členské štáty uznali nezávislosť Kosova;
43. víta dialóg medzi Kosovom a Srbskom a zdôrazňuje, že môže prispieť k stabilite nielen v celom Kosove, ale aj v celom regióne a môže zlepšiť situáciu všetkých kosovských obyvateľov; vyjadruje úplnú podporu tomu, aby sa misia EULEX v Kosove zamerala na riešenie problému nezvestných osôb v súvislosti s konfliktom v Kosove a aby vyšetrila prípady organizovaného zločinu a trestne stíhala osoby, ktoré sú doňho zapojené, predovšetkým pokiaľ ide o obvinenia z neľudského zaobchádzania a obchodovania s orgánmi počas konfliktu a bezprostredne po ňom; požaduje dôkladné vyšetrenie týchto obvinení misiou EULEX a exemplárne súdne konanie so všetkými tými, ktorých zodpovednosť sa nakoniec preukáže; opakuje, že je nevyhnutné, aby misia EULEX podporovala miestne správne orgány a pomáhala im pri vykonávaní dobrej správy vecí verejných, a že je nevyhnutné zabezpečiť, aby misia mohla účinne pôsobiť na celom území Kosova, a to prostredníctvom zintenzívnenia jej činnosti na severe krajiny; vyzýva Komisiu, aby s orgánmi v Prištine ihneď začala dialóg o vízovom režime s cieľom vymedziť plán liberalizácie vízového styku;
44. vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby po voľbách zintenzívnila dialóg s politickými predstaviteľmi Bosny a Hercegoviny s cieľom pomôcť tejto krajine a jej obyvateľom zostať na ceste vedúcej k integrácii do EÚ; zastáva názor, že Bosna a Hercegovina dosiahla len obmedzený pokrok v reformách súvisiacich s procesom integrácie do EÚ a že programy, ktoré sú väčšinou zamerané na jednotlivé etniká a entity, môžu byť prekážkou plnenia podmienok členstva v EÚ a NATO;
45. vyjadruje hlboké znepokojenie z prebiehajúceho vnútorného konfliktu v Albánsku a žiada vládu a opozíciu, aby nepoužívali silu a začali nový dialóg s cieľom ukončiť konflikt a

nájsť udržateľný kompromis; víta v tomto smere iniciatívu zástupcu podpredsedníčky Komisie/vysokoj predstaviteľky v spolupráci s komisárom pre rozšírenie a susedskú politiku;

Východné partnerstvo

46. nabáda podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku a Komisiu, aby naďalej podporovali Východné partnerstvo s našimi východoeurópskymi susedmi s perspektívou ich politického pridruženia a hospodárskej integrácie, a to aj v oblasti energetiky, na základe spoločných európskych hodnôt a v rámci podmienok a stimulov zameraných na začatie reforiem; pripomína, že nevyriešené konflikty v regióne blokujú zúčastnené strany v situácii, v ktorej mier nie je udržateľný; vyzýva zúčastnené strany, aby sa usilovali o mierové riešenie s dlhodobou perspektívou; zdôrazňuje, že je dôležité, aby sa v rámci prebiehajúcich rokovaní o dohode o pridružení s krajinami Východného partnerstva zohľadňovali medzinárodné normy v oblasti ľudských práv; požaduje iniciatívy a kroky, ktoré by podporili a rozšírili regionálnu spoluprácu v Zakaukazsku;
47. dúfa, že proces reformovania európskej susedskej politiky, ktorý začala Komisia, povedie k novej strategickej vízii a diferencovanému prístupu v rámci tejto politiky, pokiaľ ide o oblasti záujmu, v súlade s rozmanitosťou záujmov, problémov a regionálnych hrozieb Únie;
48. opätovne potvrdzuje, že proces regionálnej spolupráce si vyžaduje jednotný prístup prostredníctvom realizácie iniciatív a nástrojov, ktoré EÚ navrhuje svojim východným susedom (európske partnerstvo, Čiernomorská synergia/stratégia EÚ pre oblasť Čierneho mora atď.); domnieva sa, že je potrebné zabezpečiť, aby sa navrhované iniciatívy navzájom dopĺňali a líšili, a to najmä na úrovni projektov, aby bolo možné efektívnejšie využiť prostriedky a dosiahnuť konkrétne ciele;
49. odsudzuje tvrdé zákroky režimu bieloruského prezidenta Lukašenka proti členom opozície, novinárom a zástupcom občianskej spoločnosti po prezidentských voľbách konaných 19. decembra 2010 a požaduje, aby boli všetky osoby, ktoré boli zadržané, okamžite prepustené a zbavené všetkých obvinení; víta rozhodnutie Rady z 31. januára 2011 zaviesť zákaz udeľovania víz a zmraziť aktíva 157 vybraných bieloruských predstaviteľov; zastáva názor, že sankcie proti predstaviteľom bieloruskej vlády by mali zostať v platnosti až do prepustenia všetkých politických väzňov z bieloruských väzníc; víta výsledok medzinárodnej konferencie darcov s názvom Solidarita s Bieloruskom z 2. februára 2011, v ktorom sa EÚ zaviazala poskytnúť sumu 17,3 milióna EUR na akcie zamerané na pomoc pre občiansku spoločnosť, najmä pre študentov a nezávislé médiá; domnieva sa, že Komisia by mala rozšíriť medziludské kontakty medzi EÚ a Bieloruskom; nabáda tie členské štáty, ktoré tak ešte neurobili, aby prijali jednostranné opatrenia na uľahčenie udeľovania krátkodobých víz, predovšetkým schengenských víz, a zníženie poplatkov za ich udelenie, keďže tieto víza sú najdôležitejšie pre širokú spoločnosť, študentov a iných mladých ľudí; zdôrazňuje, že je dôležité zabezpečiť, aby sa Bielorusko nedostalo do izolácie, najmä z hľadiska existujúcich regionálnych štruktúr;
50. požaduje urýchlené zriadenie Parlamentného zhromaždenia EÚ a východných susedných krajín (EURONEST), a to bez účasti bieloruského parlamentu, čím sa zdôrazní jeho úloha pri podporovaní demokracie a demokratických inštitúcií a jeho význam pre rozšírenie

parlamentného rozmeru partnerstva;

51. vyjadruje poľutovanie nad tým, že nenastal žiaden podstatný pokrok v otázke vyriešenia zmrazených konfliktov v Zakaukazsku; zdôrazňuje, že táto skutočnosť je prekážkou, ktorá bráni rozvoju skutočne mnohostranného a regionálneho rozmeru Východného partnerstva; očakáva výraznejšiu angažovanosť ESVČ v tomto regióne a požaduje iniciatívnejšiu úlohu zameranú na uľahčenie dialógu medzi zúčastnenými stranami, prijatie opatrení na budovanie dôvery a podporu medziľudských kontaktov, a teda na prípravu pôdy pre trvalé riešenie;
52. zdôrazňuje význam aktívnejšej úlohy EÚ pri riešení zmrazených konfliktov v Podnestersku a Zakaukazsku;
53. prejavuje uznanie odhodlaniu orgánov Moldavskej republiky posilniť jej vzťahy s Európskou úniou, pokiaľ ide o uzatvorenie dohody o pridružení, pokrok v dialógu o liberalizácii vízového režimu a začiatok rokovaní o dohode o voľnom obchode, a takéto odhodlanie podporuje;

Stratégia Európskej únie pre oblasť Čierneho mora

54. vyzýva Komisiu, aby urýchlila realizáciu projektov v rámci Čiernomorskej synergie a aby túto oblasť ponechala v agende ESVČ;
55. zdôrazňuje význam čiernomorského regiónu v rámci Východného partnerstva a domnieva sa, že v tomto smere je potrebná výraznejšia angažovanosť Európskej únie;

Stredná Ázia

56. uznáva veľký potenciál rozvoja strategickej spolupráce medzi EÚ a Strednou Áziou; so zreteľom na geopolitické umiestnenie tohto regiónu žiada rozšírenú spoluprácu pri riešení spoločných bezpečnostných problémov a spoluprácu v politických, hospodárskych a energetických otázkach;

Rusko

57. vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby zabezpečila ucelený prístup EÚ k Rusku, a to aj v rokovaníach o novej dohode medzi EÚ a Ruskom; ďalej ju naliehavo vyzýva, aby zabezpečila, aby ťažiskom novej komplexnej dohody bolo posilňovanie právneho štátu vrátane medzinárodného práva, zásady reciprocity a transparentnosti, ako aj oddanosť hodnotám pluralitnej demokracie a rešpektovanie ľudských práv; zdôrazňuje, že záväzok týkajúci sa zlepšovania situácie v oblasti ľudských práv v Rusku a boja proti korupcii, predovšetkým v oblasti súdnictva, musí byť neodlučiteľnou súčasťou novej dohody; očakáva plynulý pokrok v aktuálnych rokovaníach;
58. zdôrazňuje, že posilnenie zásad právneho štátu vo všetkých oblastiach ruského verejného života vrátane hospodárstva by prospelo celej spoločnosti; žiada posilnenie dialógu medzi EÚ a Ruskom v oblasti ľudských práv s cieľom podporiť pozitívne zmeny v oblasti ľudských práv v Rusku; požaduje kroky a realizáciu iniciatív, ktoré zlepšia kontakty

medzi európskou a ruskou občianskou spoločnosťou a ktoré ruskú občiansku spoločnosť posilnia; zdôrazňuje v tejto súvislosti význam partnerstva pre modernizáciu; zároveň zdôrazňuje potrebu znovu oživiť partnerstvo s Ruskom založené na vzájomnom rešpektovaní a reciprocite v otázkach boja proti terorizmu, energetickej bezpečnosti a dodávok energie, zmeny klímy, odzbrojenia, predchádzania konfliktom, nešírenia jadrových zbraní, a to aj vo vzťahu k Iránu, Afganistanu a Blízkeho východu, a snažiť sa pritom o splnenie cieľov spočívajúcich v posilňovaní celosvetovej bezpečnosti a stability;

59. vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby zabezpečila bezpodmienečné splnenie a vykonanie všetkých opatrení šesťbodovej dohody z roku 2008 medzi Ruskom, Európskou úniou a Gruzínskom a aby sa zároveň zasadzovala za nájdenie konečného riešenia tohto konfliktu, ktoré bude rešpektovať územnú celistvosť Gruzínska; domnieva sa, že Rusko by malo predovšetkým zabezpečiť plnohodnotný neobmedzený prístup monitorovacej misie Európskej únie (EUMM) do Abcházska a Južného Osetsku; zdôrazňuje, že je potrebné uvedeným gruzínskym regiónom poskytnúť stabilitu;

Turecko

60. zdôrazňuje, že rokovania s Tureckom o jeho pristúpení k EÚ potrebujú nový impulz, aby sa vo vzťahoch medzi EÚ a Tureckom zabránilo prípadnej patovej situácii; víta vyhlásenie Rady zo 14. decembra 2010, ktoré požaduje intenzívnejšiu spoluprácu v bezpečnostných a zahraničnopolitických otázkach spoločného záujmu; domnieva sa, že stále aktívnejšia zahraničná politika Ankary predstavuje pre SZBP nové výzvy a nové príležitosti; naliehavo vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby zapojila Turecko do inštitucionalizovaného dialógu o základných strategických otázkach – napríklad o energetickej politike, stabilite na západnom Balkáne a v kaukazských regiónoch, problematike iránskeho jadrového programu alebo demokratickom prebúdzaní, ktoré prebieha na Blízkom východe – čím by sa zabezpečilo väčšie zosúladenie cieľov a vniesla nová dynamika do dvojstranných vzťahov; zdôrazňuje však, že takýto dialóg by nemal prístupový proces Turecka do EÚ nahradiť, ale mal by ho dopĺňať a podporovať;
61. vyjadruje poľutovanie nad tým, že prístupový proces Turecka prakticky stagnuje; pripomína, že za prekonanie prekážok na ceste Turecka k členstvu v EÚ zodpovedá EÚ aj Turecko; varuje pred vážnymi dlhodobými problémami, ktoré vzniknú, ak sa vzťahy medzi EÚ a Tureckom nestabilizujú a ak sa bude naďalej brániť tomu, aby EÚ a NATO dosiahli svoj cieľ užšej spolupráce; v každom prípade dúfa, že Turecko bude pokračovať vo svojej modernizácii podľa európskeho vzoru;

Blízky východ

62. podporuje obnovenie priamych mierových rokovaní medzi Izraelom a Palestínskou samosprávou a zdôrazňuje, že je potrebné viesť zmysluplné rokovania v obmedzenom časovom rámci a v atmosfére vzájomnej dôvery, a že táto atmosféra môže existovať len v prípade, ak Izrael okamžite zastaví politiku pokračovania v budovaní osád; pripomína, že EÚ je najväčším darcom pre Palestínsku samosprávu a hlavným obchodným partnerom Izraela, takže má priamy záujem o presvedčenie oboch strán, aby sa čo najskôr začali venovať základným otázkam, ktoré je potrebné vyriešiť (konkrétne utečenci, hranice a štatút Jeruzalema), a o to, aby existoval životaschopný palestínsky štát, ktorý by existoval v mieri vedľa izraelského štátu; zdôrazňuje potrebu riešenia spočívajúceho v existencii

dvoch štátov a uznáva právo oboch štátov žiť vedľa seba v bezpečí, prosperite a mieri; víta preto závery Rady o mierovom procese na Blízkom východe z 13. decembra 2010 a deklarovánú vôľu EÚ pomôcť obom stranám dosiahnuť tento cieľ;

63. vyzýva EÚ, aby v súlade so závermi Rady z 12. decembra 2009 prevzala výraznejšiu politickú úlohu, ktorá by zodpovedala výške jej finančnej podpory poskytovanej tomuto regiónu; vyjadruje presvedčenie, že je naliehavo potrebné komplexne zreformovať politiku EÚ voči Blízkeho východu, aby EÚ mohla pomocou účinných diplomatických nástrojov zohrávať rozhodujúcu a ucelenú politickú úlohu v záujme mieru a bezpečnosti v tomto susednom regióne, ktorý má pre EÚ veľký strategický význam; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby predložila novú európsku stratégiu pre tento región, ktorá načrtne záujmy a ciele EÚ a použiteľné prostriedky, ktorá bude v tomto regióne presadzovať demokraciu a zásady právneho štátu a ktorá nasmeruje prostriedky primárne do posilňovania občianskej spoločnosti;

Stredozemský región

64. vyjadruje solidaritu občanom krajín zapojených do programu južného susedstva, ktorí bojujú za demokraciu, slobodu a sociálnu spravodlivosť; vyzýva EÚ, aby jednoznačne a rýchlo podporila nové aspirácie v oblasti demokracie, slobody a sociálnej spravodlivosti; naďalej vyjadruje znepokojenie nad tým, že v politike EÚ pre Stredozemie chýba jasná a dlhodobá strategická vízia pokroku a rozvoja regiónu; žiada objasnenie a lepšie vymedzenie dôvodov vzniku, cieľov a pracovných metód Únie pre Stredozemie; domnieva sa preto, že je mimoriadne dôležité a naliehavé, aby sa prehodnotila a prepracovala stratégia EÚ voči Stredozemiu, a v tejto súvislosti naliehavo vyzýva, aby bol v strategickom hodnotení európskej susedskej politiky v plnej miere zohľadnený najnovší vývoj v tomto regióne a aby sa ustanovil politický dialóg s južnými susedmi EÚ; žiada navyše, aby sa Únia pre Stredozemie pretvorila, aby mohla byť aktívnym a účinným prínosom pre demokratické, udržateľné a spravodlivé spoločnosti v celom regióne; zdôrazňuje význam zapojenia žien do procesu demokratickej zmeny a inštitucionálnych reforiem; znova zdôrazňuje, že základnými prvkami tohto dialógu sú posilnenie demokracie, právneho štátu, dobrej správy vecí verejných, boja proti korupcii, dodržiavania ľudských práv a rešpektovania základných slobôd;
65. pripomína svoju úlohu v rozpočtovom postupe EÚ a zdôrazňuje potrebu zabezpečiť demokratickú legitímnosť Únie pre Stredozemie, transparentné prijímanie rozhodnutí a to, aby sa do rozhodovacieho procesu zapojili Európsky parlament, Parlamentné zhromaždenie Únie pre Stredozemie a národné parlamenty;
66. podrobne sleduje situáciu v Tunisku, Egypte a ostatných krajinách regiónu; podporuje legitímne aspirácie obyvateľov týkajúce sa demokracie, slobody a sociálnej spravodlivosti; vyzýva EÚ, aby vybudovala partnerstvo založené na vzájomnom záujme a zamerané na zamestnanosť, vzdelávanie a odbornú prípravu s cieľom pomôcť týmto krajinám zvládnuť súčasnú sociálnu a hospodársku krízu a poskytnúť príslušnú pomoc, ktorá môže byť potrebná na podporu prebiehajúcich politických reforiem a sociálneho a hospodárskeho rozvoja; zdôrazňuje význam podpory budovania inštitucionálnych kapacít a nezávislého súdneho systému, posilňovania organizácií občianskej spoločnosti a budovania pluralistických politických strán v rámci sekulárneho systému; víta referendum

o ústavných reformách v Egypte; povzbudzuje orgány Egypta, aby pokračovali v revízii ústavy a volebného zákona v záujme dosiahnutia slobodných a spravodlivých volieb;

67. vyjadruje poľutovanie nad nedostatkom súdržnosti medzi členskými štátmi EÚ, pokiaľ ide o riešenie situácie v Líbyi, čím sa obmedzujú možnosti podpredsedníčky Komisie/vysokej predstaviteľky pri realizácii komplexných aktivít v oblasti SZBP; víta preto rozhodnutie Rady pripraviť vojenskú operáciu Európskej únie (EUFOR Líbya) na podporu operácií humanitárnej pomoci ako reakciu na krízovú situáciu v Líbyi;
68. nalieha vyzýva orgány v Sýrii, Bahrajne a Jemene, aby upustili od používania násilia voči protestujúcim a aby rešpektovali ich slobodu zhromažďovania a prejavu; zdôrazňuje, že tí, ktorí nesú zodpovednosť za straty na životoch a zranenia, by sa mali za svoje skutky zodpovedať a mali by byť postavení pred súd; vyzýva Európsku úniu a jej členské štáty, aby podporovali mierové demokratické ambície bahrajnského, sýrskeho a jemenského ľudu, prehodnotili svoju politiku voči týmto krajinám, dodržiavali kódex správania EÚ pri vývoze zbraní a v prípade vážneho odhodlania vnútroštátnych orgánov boli pripravené poskytnúť pomoc pri realizácii konkrétnych programov politických, hospodárskych a sociálnych reforiem v týchto krajinách;
69. opakuje svoju úplnú podporu osobitnému tribunálu pre Libanon ako nezávislému súdu, ktorý bol zriadený na základe rezolúcie BR OSN č. 1757 a splňa najvyššie súdne normy; opätovne potvrdzuje svoju výraznú podporu zvrchovanosti, jednote a územnej celistvosti Libanonu a úplnému fungovaniu všetkých libanonských inštitúcií; zdôrazňuje, že vnútorná stabilita a dodržiavanie medzinárodného práva sú v plnej miere zlučiteľné; vyzýva všetky libanonské politické sily, aby sa ďalej zapájali do otvoreného a konštruktívneho dialógu s cieľom podporiť blahobyt, prosperitu a bezpečnosť všetkých libanonských občanov; vyjadruje uznanie zásadnej úlohe dočasných ozbrojených síl OSN v Libanone (UNIFIL) a požaduje vykonávanie všetkých ustanovení rezolúcie BR OSN č. 1701;

Ázia

70. zdôrazňuje, že východiskovým bodom každého dlhodobého riešenia krízy v Afganistane musia byť záujmy afganských občanov, pokiaľ ide o ich vnútornú bezpečnosť, civilnú ochranu a hospodársky a sociálny rozvoj, a že súčasťou každého takého riešenia by mali byť konkrétne opatrenia na odstránenie chudoby a diskriminácie žien a na zlepšenie dodržiavania ľudských práv a zásad právneho štátu, ako aj mechanizmy zmierenia, opatrenia na skoncovanie s výrobou ópia, veľmi aktívne budovanie štátu, začlenenie Afganistanu do medzinárodného spoločenstva a vyhnanie al-Káidy z krajiny; zdôrazňuje, že Afganistanu sa musí poskytnúť policajný zbor schopný zabezpečiť minimálne normy bezpečnosti, ktoré umožnia následné stiahnutie zahraničných vojsk z krajiny; opakuje svoje stanovisko, že EÚ a medzinárodné spoločenstvo v Afganistane by mali vyvíjať zmysluplnú činnosť zameranú na podporu Afgancov pri budovaní ich vlastného štátu so silnejšími demokratickými inštitúciami schopnými zastupovať obyvateľov, zabezpečiť právny štát, mier, územnú celistvosť a udržateľný sociálny a hospodársky rozvoj a zlepšiť životné podmienky všetkých svojich občanov, najmä žien a detí, pričom by zároveň mali rešpektovať historické, náboženské, duchovné a kultúrne tradície všetkých etnických a náboženských spoločenstiev krajiny; okrem toho pripomína význam podpory občianskej

spoločnosti, budovania demokratických inštitúcií, napríklad výcviku bezpečnostných síl a odbornej prípravy pracovníkov súdnictva, a podporu nezávislých médií, MVO a parlamentnej kontroly;

71. opakuje svoj názor, že Pakistan zohráva v regióne kľúčovú úlohu a že stabilný, sekulárny, demokratický a prosperujúci Pakistan je pre stabilitu v Afganistane a širšom regióne veľmi dôležitý; okrem toho zdôrazňuje ústrednú úlohu Pakistanu v afganskom mierovom procese; zdôrazňuje, že je potrebné, aby pomoc pakistanských tajných služieb Talibanu v Afganistane bola už vecou minulosti; uznáva, že ničivé záplavy z augusta 2010 zabrzдили novú pakistanskú vládu, ktorá začala robiť pokroky pri riešení početných problémov; naliehavo vyzýva Radu a Komisiu, aby spolu so širším medzinárodným spoločenstvom reagovali dôraznými prejavmi solidarity a konkrétnej podpory na naliehavé potreby Pakistanu pri rekonštrukcii a obnove krajiny po záplavách a na jeho úsilie o vybudovanie silnej a prosperujúcej spoločnosti; víta a naďalej podporuje snahy EÚ o posilnenie politickej podpory na urýchlenie budovania inštitúcií a kapacít v Pakistane a poskytovanie pomoci pakistanským demokratickým inštitúciám v boji proti extrémizmu, predovšetkým snahou o zrušenie zákonov o rúhaní a podporou pakistanskej občianskej spoločnosti; vyzýva Pakistan, aby ihneď pristúpil k Zmluve o nešírení jadrových zbraní a aby v plnej miere spolupracoval s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu pri informovaní o jadrovom arzenáli a jadrových zariadeniach Pakistanu;
72. plne schvaľuje záväzok E3+3 hľadať rýchle riešenie iránskeho jadrového problému prostredníctvom rokovaní s cieľom obnoviť medzinárodnú dôveru v to, že iránsky jadrový program má výlučne mierový charakter, v súlade s hlavnou zásadou Zmluvy o nešírení jadrových zbraní; podporuje dvojaký prístup Rady zameraný na nájdenie diplomatického riešenia, keďže je to jediná reálna možnosť, ako nájsť odpoveď na iránsku jadrovú otázku; s poľutovaním vníma nevyhnutnosť prijatia rezolúcie BR OSN č. 1929 (2010), ktorou sa Iránu ukladá štvrtá séria sankcií za jeho jadrový program, a ďalšie reštriktívne opatrenia, ktoré oznámili EÚ, USA, Japonsko, Kanada a Austrália, v dôsledku toho, že Irán nespupracoval v úplnom rozsahu s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu, pokiaľ ide o ciele jeho jadrového programu; zdôrazňuje, že riešenie jadrovej otázky nemožno nájsť na úkor podpory EÚ poskytovanej iránskej občianskej spoločnosti a jej spravodlivých požiadaviek týkajúcich sa univerzálnych ľudských práv a skutočne demokratických volieb;
73. dôrazne odsudzuje pretrvávajúcu provokatívnu, štvavú a antisemitskú rétoriku prezidenta Iránu, ktorý vyzval na „vymazanie Izraela z mapy“, a obzvlášť vyjadruje poľutovanie nad hrozbami, ktoré vyslovil proti samotnej existencii izraelského štátu; vyjadruje veľké znepokojenie nad exponenciálne rastúcim počtom popráv v Iráne, ktoré sú v skutočnosti mimosúdnyimi štátnymi vraždami vzhľadom na neexistenciu spravodlivého procesu, a tiež nad pretrvávajúcimi systematickými represiami voči občanom, ktorí chcú získať viac slobody a demokracie; zdôrazňuje, že oficiálne vzájomné kontakty medzi delegáciami Európskeho parlamentu a Madžlísu by sa mali využiť aj na riešenie otázky ľudských práv, mali by byť podmienené slobodným prístupom k politickým väzňom a aktivistom v oblasti ľudských práv a poslancom by sa mala poskytnúť možnosť slobodnej a neobmedzenej výmeny politických názorov; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby prijala opatrenia na opätovné vytvorenie delegácie EÚ v Iráne, aby bolo možné sledovať situáciu priamo na mieste z perspektívy EÚ; naliehavo vyzýva

iránsky režim, aby nezasahoval do vnútorných záležitostí Iraku;

74. vyjadruje spokojnosť so zintenzívnením sektorových dialógov s Čínou a žiada zosúladenú spoločnú prácu v oblasti sporných otázok, ktoré boli zdôraznené na poslednom samite EÚ – Čína; víta dosiahnutý pokrok v oblasti zlepšovania riadenia hospodárstva a súdnictva; je hlboko znepokojený pretrvávajúcim vážnym a systematickým porušovaním ľudských práv v tejto krajine vrátane práv menšín, a to najmä Tibetánov, Ujgurov a Mongolov, a vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby zintenzívnila dialóg v oblasti ľudských práv a aby zabezpečila trvalé začlenenie otázky ľudských práv do programu rokovaní;
75. konštatuje, že vzťahy s Japonskom budú do veľkej miery ovplyvnené ničivým zemetrasením, cunami a následnou jadrovou katastrofou, ktorá postihla krajinu, a očakáva, že EÚ bude solidárna a poskytne japonským úradom podporu, aby im pomohla vyrovnat' sa s týmto nešťastím; domnieva sa, že najmä po nedávnych dramatických udalostiach budú mať vzťahy EÚ a Japonska, ktoré je krajinou s rovnakými demokratickými hodnotami a úctou k ľudským právam, ako EÚ, naďalej veľmi dôležité miesto, a to z hospodárskeho hľadiska, ako aj z hľadiska spolupráce na multinárodných fórach; zdôrazňuje, že súčasné zameranie na Čínu nesmie zatieniť nevyhnutné úsilie na zvýšenie spolupráce s Japonskom a odstránenie prekážok brániacich prieniku na vzájomné trhy;
76. víta kroky prijaté aktérmi na oboch stranách Taiwanského prielivu, ktoré v júni 2010 viedli k podpísaniu približne 15 dohôd vrátane rámcovej dohody o hospodárskej spolupráci a dohody o právach duševného vlastníctva; keďže rozšírenie hospodárskych vzťahov medzi oboma brehmi prielivu je v záujme oboch strán a EÚ, dôrazne podporuje rozšírenie hospodárskych väzieb medzi EÚ a Taiwanom a podpísanie dohody o hospodárskej spolupráci medzi EÚ a Taiwanom; opakuje svoju podporu zmysluplného zapojenia Taiwanu ako pozorovateľa do relevantných medzinárodných organizácií a aktivít, napríklad rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (UNFCCC), Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) a Medzinárodnej organizácie civilného letectva (ICAO); vyzdvihuje rozhodnutie EÚ udeľovať občanom Taiwanu výnimky z vízovej povinnosti, čo prispeje k posilneniu obchodných a investičných vzťahov medzi EÚ a Taiwanom, ako aj medziľudských kontaktov;
77. uznáva obrovský význam Indie ako novej regionálnej hospodárskej veľmoci a ako veľkého demokratického partnera Európy; vyjadruje Indii uznanie za jej spoluprácu s EÚ, predovšetkým v Afganistane a v rámci operácie ATALANTA; žiada užšiu spoluprácu v otázkach, ktoré súvisia s jadrovým odzbrojením, zmenou klímy, globálnym hospodárskym riadením a podporou demokracie, právneho štátu a ľudských práv; vyjadruje znepokojenie nad problémami v oblasti občianskych slobôd a ľudských práv v štáte Džammú a Kašmír a nad pretrvávajúcou kultúrnou diskrimináciou na základe príslušnosti ku kastám; očakáva, že strategické partnerstvo s Indiou sa bude vyvíjať v súlade so spoločným akčným plánom, aby sa dosiahli konkrétne výsledky; s potešením očakáva skoré uzatvorenie a podpísanie dohody o voľnom obchode, avšak zároveň upozorňuje na skutočnosť, že je dôležité, aby aktuálne rokovania o takejto dohode v žiadnom prípade neohrozili úsilie znížiť v Indii úroveň chudoby;

Afrika

78. pevne podporuje a povzbudzuje partnerstvá s Africkou úniou (AÚ) a ďalšími africkými regionálnymi organizáciami pri riešení otázok stability a bezpečnosti na africkom kontinente a pri zabezpečovaní pokroku v ďalších kľúčových otázkach, ako sú demokratické riadenie a ľudské práva, zmena klímy a dosahovanie rozvojových cieľov tisícročia; domnieva sa, že proces rastúcej zodpovednosti a posilňovania moci AÚ v súvislosti s otázkami bezpečnosti a stability na africkom kontinente, najmä čo sa týka mierových misií, si vyžaduje posilnenie procesu budovania inštitúcií a prijímania rozhodnutí v rámci AÚ a že EÚ by mala v tomto smere AÚ pomáhať;
79. vyjadruje podporu rozhodnutiu navrhnuť komplexný prístup EÚ k regiónu Afrického rohu, a to tým, že by sa pomohlo s opätovným budovaním štátnych inštitúcií v Somálsku a spojením bezpečnosti osôb s rozvojom, so zásadami právneho štátu a s dodržiavaním ľudských práv a práv žien, čím by sa zahrnuli všetky nástroje EÚ s cieľom dospieť k dlhodobým riešeniam;
80. víta pripravenosť EÚ podporovať pokojné vykonávanie komplexnej mierovej dohody v Sudáne a vyvíjať úsilie zamerané na dosiahnutie dlhodobej stability regiónu; zdôrazňuje zároveň, že je potrebné obnoviť snahy o vyriešenie otázky chýbajúcej bezpečnosti a dosiahnuť trvalé mierové urovnanie konfliktu v Dárfúre; domnieva sa, že pripravovaná nezávislosť Južného Sudánu bude mať dôsledky pre stabilitu kultúrne rozdelených štátov a predstavuje problémy, na ktoré by podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka mala byť pripravená; blahoželá sudánskemu ľudu k hladkému priebehu referenda o Južnom Sudáne, ako ho potvrdila volebná monitorovacia misia EÚ; vyzýva EÚ, aby naďalej podporovala úsilie strán o dosiahnutie pokroku v nevyriešených otázkach v súvislosti s komplexnou mierovou dohodou s mimoriadnym dôrazom na situáciu utečencov a navrátilcov a aby pristúpila k opatreniam potrebným na zaručenie udržateľnosti vzťahov medzi severom a juhom po referende;
81. pripomína, že Alassane Ouattara je jediným legitímnym víťazom prezidentských volieb, ktoré sa konali v Pobreží Slonoviny 28. novembra 2010, a že výsledky volieb nemožno spochybniť; berie na vedomie zatknutie doterajšieho prezidenta Lauranta Gbagba a verí, že to prispeje k ukončeniu násillia; naliehavo vyzýva všetky politické a ozbrojené sily v krajine, aby rešpektovali vôľu voličov v Pobreží Slonoviny a zabezpečili pokojné a bezodkladné odovzdanie moci, a vyzýva v tejto súvislosti na obnovenie vlády zákona a poriadku; vyzýva EÚ, aby plne podporila prezidenta Ouattara v jeho úsilí o zmierenie, obnovu a rozvoj, ako aj pri podpore prosperity a stability pre obyvateľov Pobrežia Slonoviny;
82. je presvedčený, že EÚ by mala prijať komplexný prístup k otázkam bezpečnosti a stability v oblasti Sahelu; trvá na tom, že terorizmus a organizovaný zločin (pašovanie drog, zbraní a cigariet a obchodovanie s ľuďmi), ktorý prekračuje hranice, je vážnou hrozbou nielen pre krajiny v tejto oblasti, ale aj priamo pre Európsku úniu; považuje za nevyhnutné, aby EÚ pomohla krajinám regiónu vyvíjať politiky a nástroje na riešenie týchto rastúcich bezpečnostných hrozieb zapojením všetkých vhodných nástrojov EÚ s cieľom vyriešiť pretrvávajúce konflikty, akým je napríklad konflikt v Západnej Sahare, a presadzovať demokratické reformy vo všetkých krajinách tejto oblasti, odstrániť chudobu, zaručiť

udržateľný rozvoj, riešiť otázky zmeny klímy v tomto regióne, zvládnuť migračné toky juh – juh a juh – sever a zabezpečiť budovanie demokracie a právneho štátu, ľudské práva, vytváranie inštitúcií (najmä v oblasti bezpečnosti) a boj proti organizovanému zločinu; vyjadruje presvedčenie, že by sa mal začať aj proces na dosiahnutie zhody medzi krajinami regiónu v spolupráci s AÚ a v rámci jej rastúcej zodpovednosti;

83. víta rozhodnutie Rady o obnovení reštriktívnych opatrení proti niektorým politikom, úradníkom a podnikom, ktoré v Zimbabwe udržuju pri moci Mugabeho režim; vyjadruje poľutovanie nad tým, že sa doteraz neuskutočnili dostatočné demokratické zmeny, a vyzýva predovšetkým krajiny SADC, aby pomohli zabezpečiť, aby situácia v Zimbabwe rýchle napredovala smerom k slobodným a spravodlivým voľbám s medzinárodnými pozorovateľmi a aby nastal rýchly vývoj smerom k hladkému odovzdaniu moci;
84. vyjadruje znepokojenie nad ukončením misie SZBP v Guinei-Bissau v septembri 2010 a naliehavo vyzýva Radu a podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby zvažili nové spôsoby boja proti organizovanému zločinu v Guinei-Bissau, ktoré by zabránili tomu, aby sa z tejto krajiny stal ďalší drogový štát;

Latinská Amerika

85. víta závery rokovaní o dohode o pridružení so Strednou Amerikou a o viacstrannej obchodnej dohode s Peru a Kolumbiou; zdôrazňuje však, že EÚ by mala naďalej uprednostňovať proces regionálnej integrácie v Latinskej Amerike; s uspokojením konštatuje, že rokovania o dohode o pridružení s Mercosurom pokračujú, a žiada ich rýchle uzavretie;
86. uznáva pozitívne výsledky samitu EÚ – Latinská Amerika a Karibik v Madride a zdôrazňuje potrebu monitorovať plnenie madridského akčného plánu; pripomína, že treba prijať Euro-latinskoamerickú chartu pre mier a bezpečnosť a že je potrebné, aby táto charta zahŕňala – vychádzajúc z Charty OSN a príslušného medzinárodného práva – stratégie a usmernenia pre jednotné politické a bezpečnostné opatrenia na riešenie spoločných hrozieb a výziev;

◦
◦ ◦

87. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, Rade, Komisii, vládam a parlamentom členských štátov EÚ, generálnemu tajomníkovi OSN, generálnemu tajomníkovi NATO, predsedovi Parlamentného zhromaždenia NATO, úradujúcemu predsedovi OBSE, predsedovi Parlamentného zhromaždenia OBSE, predsedovi Výboru ministrov Rady Európy a predsedovi Parlamentného zhromaždenia Rady Európy.

MENŠINOVÉ STANOVISKO

v súlade s článkom 52 ods. 3 rokovacieho poriadku,
Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica

So správou absolútne nesúhlasíme, pretože:

- obhajuje a podporuje ďalšiu militarizáciu ako základný prvok SZBP;
- presadzuje súčinnosť medzi civilnými a vojenskými kapacitami;
- zastáva názor, že EÚ by mala využiť príležitosť a v súvislosti s prijatím novej strategickej koncepcie NATO výrazne posilniť svoje partnerstvo s NATO. Žiada preto spoločné využívanie civilných a vojenských kapacít NATO a EÚ.

Požadujeme:

- civilnú EÚ, ktorá bude prísne oddelená od NATO
- rozpustenie NATO
- SZBP založenú na zásadách mieru
- dodržiavanie medzinárodného práva a Charty OSN
- využívanie vojenských výdavkov na civilné účely
- uzatvorenie všetkých vojenských základní v Európe
- odzbrojenie Európy vrátane úplného jadrového odzbrojenia
- aby sa EÚ zdržala intervenčných politík a aby rešpektovala zvrchovanosť štátov

Willy Meyer, Sabine Lösing, Nikos Chountis a Takis Hadjigeorgiou v mene skupiny GUE-NGL

27.1.2011

STANOVISKO VÝBORU PRE ROZPOČET

pre Výbor pre zahraničné veci

k výročnej správe Rady pre Európsky parlament o hlavných aspektoch a základných možnostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) za rok 2009, predloženej Európskemu parlamentu v rámci uplatňovania časti II oddielu G ods. 43 medziinštitucionálnej dohody zo 17. mája 2006 (2010/2124(INI))

Spravodajca výboru požiadaného o stanovisko: Roberto Gualtieri

NÁVRHY

Výbor pre rozpočet vyzýva Výbor pre zahraničné veci, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. podporuje v zmysle dohody, ktorá sa dosiahla počas štvorstranného dialógu v Madride o zriadení a fungovaní ESVČ, a v súlade s nariadením o rozpočtových pravidlách v znení zmien a doplnení uskutočnených vzhľadom na ESVČ, vytvorenie rozpočtových položiek v rozpočte na rok 2011, ktoré budú vyhradené pre tri hlavné misie realizované v rámci SZBP/SBOP; je presvedčený, že toto lepšie vymedzenie misií zvýši transparentnosť a zodpovednosť SZBP/SBOP a bude slúžiť záujmom EÚ;
2. považuje však túto novú nomenklatúru za minimálny predpoklad a iba prvý krok smerom k skutočne podrobnému rozpočtu SZBP, ktorý by umožňoval celkový prehľad a sledovanie misií vykonávaných v rámci tejto politiky; zastáva názor, že takáto nová nomenklatúra neohrozí ani nevyhnutnú pružnosť v rámci rozpočtu pre SZBP, ani kontinuitu misií, ktoré sa už začali;
3. zdôrazňuje, že vymedzenie hlavných misií v rámci SZBP/SBOP nesmie ísť na úkor informovanosti a transparentnosti, pokiaľ ide o misie menšieho rozsahu, ktoré sú politicky menej viditeľné;
4. domnieva sa, že vytvorenie nového oddielu X v rozpočte EÚ pre Európsku službu pre vonkajšiu činnosť a jeho začlenenie do okruhu 5 všeobecného rozpočtu EÚ by nemalo

viest' k tomu, aby došlo k strate špecifického určenia osobitných zástupcov EÚ, ktorí zohrávajú zásadnú úlohu pri koordinácii politiky EÚ a zastúpení v tretích krajinách;

5. je presvedčený, že sféra vplyvu SZBP presahuje rámec samotnej kapitoly 19 03 rozpočtu EÚ a že niektoré prvky SZBP sú rozptýlené v iných nástrojoch: napríklad osobitní zástupcovia EÚ alebo nástroj stability zohrávajú úlohu, ktorá napomáha a posilňuje ciele a misie spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky EÚ;
6. pripomína ducha Zmluvy o fungovaní EÚ (ZFEÚ), ktorej cieľom je dosiahnuť, aby sa zo spolurozhodovania stal všeobecný postup, a teda analogicky vedie k zrušeniu špecifických doložiek alebo postupov, ktoré sa podľa predchádzajúcej zmluvy a medziinštitucionálnej dohody uplatňovali na niektoré nástroje alebo politiky; potvrdzuje, že ustanovenia obmedzujúce pružnosť vo financovaní SZBP sú teraz neopodstatnené;
7. zdôrazňuje, že v súlade s uvedenými skutočnosťami a v záujme posilnenia efektívnosti a zodpovednosti SZBP by nová kultúra dialógu, vzájomná dôvera a výmena informácií mali konečne preniknúť do medziinštitucionálnych vzťahov pri navrhovaní tejto politiky, pri jej uskutočňovaní i následnom hodnotení;
8. opätovne zdôrazňuje, že SBOP je definovaná v ZFEÚ ako neoddeliteľná súčasť SZBP vedúca k spoločnej obrane a že Parlament v rámci svojej právomoci ako zložka rozpočtového orgánu má právo na všetky informácie potrebné na náležité posúdenie nákladov na SZBP; domnieva sa preto, že aténsky mechanizmus financovania spoločných nákladov na operácie EÚ s vojenskými alebo obrannými dôsledkami je súčasťou SZBP a že jeho rozpis a podrobné prvky by mali byť uvedené v informáciách poskytovaných Parlamentu, a to aj z administratívneho hľadiska (kde Parlament plní úlohu rozpočtového orgánu), aj operatívneho hľadiska;
9. zdôrazňuje, že v súvislosti s budúcimi úvahami o viacročnom finančnom rámci na roky 2014 – 2020 treba vykonať podrobnú analýzu finančných požiadaviek na SZBP z dlhodobého hľadiska;
10. vyjadruje znepokojenie nad vysokými nákladmi, ktoré si vyžadujú opatrenia prijaté na zaručenie bezpečnosti operácií EUJUST LEX-Irak a EUPOL Afganistan, ktoré je zverené súkromným vojenským a bezpečnostným spoločnostiam, a preto vyzýva vysokú predstaviteľku/podpredsedníčku Komisie, aby prijala vhodné opatrenia na zlepšenie efektívnosti nákladov zo zdrojov EÚ.

VÝSLEDEK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	26.1.2011
Výsledok záverečného hlasovania	+: 21 -: 1 0: 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Damien Abad, Alexander Alvaro, Reimer Böge, Lajos Bokros, Giovanni Collino, Göran Färm, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Alain Lamassoure, Nadezhda Neynsky, Miguel Portas, Helga Trüpel, Angelika Werthmann, Jacek Włosowicz
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Roberto Gualtieri, Jan Mulder
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Marit Paulsen

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	13.4.2011
Výsledok záverečného hlasovania	+: 49 -: 5 0: 11
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Gabriele Albertini, Sir Robert Atkins, Dominique Baudis, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Elena Băsescu, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Liisa Jaakonsaari, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Barbara Lochbihler, Doris Pack, Jacek Protasiewicz, Judith Sargentini, Marietje Schaake, György Schöpflin, Ivo Vajgl
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Marije Cornelissen, Leonardo Domenici, Birgit Schnieber-Jastram